

вянскый языкъ и Евангеліето ми е омразно, та нещъ и да го чюжъ.

Слѣдъ звѣздъ-тж отъ Іонійскъ-тж академіѣ ся показа на Грьцкый ученый небосклонъ друго свѣтило І. Г. Л. (зри въ 413-й брой на „Босфорскый Телеграфъ” членъ Оракика), та възвѣсти на единоплеменници-ты си, че Българскый языкъ приличя на Еллинскый повече нежели на Славянскый. Не може единъ чел. всичко да знае, а да говори нѣкой така рѣшително за нѣчто, отъ кое-то никакъ не отбира, то ва показва голѣмъ глупавинъ и безсрамность. Чясто ся е случвало намъ да слушяме нѣкон съ тщеславіе да казвать, че Славянскый языкъ, а слѣдователно и Българскый, е излѣзль отъ Грьцкый. Тѣи намиратъ това да е така; защото въ Славянскый языкъ има много рѣчи, които ся видять да ся отъ единъ корень съ исты-ты рѣчи на Еллинскый языкъ. По това сходство въ рѣчи-ты ся е полъгалъ извѣстный Грьцкый ученый Константинъ Икономъ, та е исхабилъ напраздно толкова трудъ, за да испише едно бесполезно съчинненіе. ”Опытъ за най близне-то сродство между Славяно-Русскый и Грьцкый языцы” напечатано въ Петербургъ въ 1828, съ кое-то му ся иска да докаже, че Славянскый языкъ е излѣзль отъ Еллинскый, и съ това друго ничто не е сторилъ, само е по-